

at Martynernes, der var tro indtil Døden, havde den højeste Plads. „Men vor Trængsel, som er staaet og let, staaet os en over al Naade, stor og evig Vagt af Hærlighed, i det vi ikke onse de sygnlige Ting, men de usynlige!“ — Disse Ord giver os en Bestræbelse af, hvad det er, der bærer Himlen i os, medens vi er her paa Jorden. De Trængsler, Apostelen omtaler, var Trængsler for Kristi Skyld, og saadanne skal ikke betragtes som Hænder der fægter imod os, men som Opdragere, der vil danne os til dybe kristne Karakterer, med Rum for den hellige Glæde. Lidelse for Kristi Skyld graver i Sjælene dybe Kanaler hvor igennem Glædens Vand strømmer evigt kan flyde. „Gat ind til din Herrens Glæde!“ — er det „Befølsomme“, som Jesus byder enhver, der har læst ham selv, Glædens Herre faa en Plads i sit Hjerte! —

Det er ikke svært at paavise, at det himmelske Haab gør Mennesker bedre. Naar der er Bøvelsen for Trost, da kan en overkomme at fornægte sig selv, ja endog saa lide Forsølgelse for han vil blive utro. Paulus siger: „Jeg er vis paa at den nærværende Tids Lidelse for en intet at regne mod den Hærlighed der skal aabenbares paa os!“ Der er en Himmel i det himmelske Haab.

Det er en værdig Sandhed, at Gud overlader det til os selv at vælge mellem Himmel og Helvede. „Se! — jeg lægger i Dag for eders Ansigt, Livets Vej og Dødens Vej.“ Hvis et Menneske vælger Skyld, vælger det Helvede; vælger det Jesus, vælger det Himlen. Med Bibelens Helvede for os, vil Kristi Død paa Korset faa ny Betydning, thi den viser os, hvad vi er frelst fra. — Med Bibelens Himmel for os vil den atter faa ny Betydning, — den viser os hvad vi er frelst til. Derfor: vil man vide hvad Kristi Fornedelse betyder, da maa man udmaale Afstanden mellem det bundløse Helvedes Dyd, og de tosløse himmelske Høje! —

Den lille Søfugl.

Ovenstaaende er Titel paa en smuk lille Fortælling, som nylig er udkommet paa Danish Luth. Publ. Houses Forlag.

I korte Træk skildres Livet blandt Høstnerne i St. Judiths Bugt. Oplærende er det at se, hvorledes Mod, Tapperhed og Dristighed forener sig med kristen Ydmyghed, Kærlighed og Hengivenhed i Guds Villie.

„Den lille Søfugl“ er Rabnet paa et 5-6 Aar gammelt Barn, som reds fra en synsfærdig Stude, der er strandet paa Sandbredden i St. Judiths Bugt. Barnets hjem er Spanien. Dets Forældre er af Adelen, højtskillede, rige, begavede, ansete. En engelst Løge, der paa en Rejse i Spanien redder den unge Frue fra at bukke under i en haard Sygdom, giver dem en Bibel. Af Taknemmelighed for den store Tjeneste lover de at læse Bogen. Ordet gør sin Virkning, Hjertenerne opløses, de sættes til levende og fand Tro paa Jesus Kristus som Frelser.

Forbi de læser Bibelen og søger at udbrede dens Lære, dømmede de til flere Aars Fængsel. For at deres lille Datter ikke skal blive sendt til Kloster, sender de hende til England med Skibet, som strandede paa St. Judith. Smukt er det at se, hvorledes de med Frimodighed vidner om Herren og holder fast ved ham trods Forsølgelsen, og aldrig tabes Troen paa, at de igen skal forenes med deres Datter i England, hvilket ogsaa sker. Bogen anbefales. Den er værd at læse. Den er 142 Sider og koster, indbunden, 40 Cents. Højs i Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Chr. Hansen.

Modermaalet. Øvelse i at tale, læse og skrive Dansk, udarbejdet af Sigurd Anker. Faas nu i Danish Publishing House 128 Sider, indb. Pris 40c. Alle Bestillinger bedes nu tilsendt Danish Publishing House, som har overtaget Restoplaget og hele Forhandlingen af denne ypperlige Bog. Danish Publishing House, Blair, Nebr.

Cobblestones.

(By FATTIGMAND.)

VI. Shading his eyes with gauntleted hand, Count Gerard Spies his Herald and Guard returning, like captives on march, Circled by double their number of Danes on their horses, Known far and wide as the warhorse unequalled in Europe. Large and clumsy and fat were his Holsteiner mounts—strong to carry Iron clad giants to the charge, aiming straight at the foe, Worthless for skirmish or chase, and death traps for flight, Fearing no fight man to man, and safe on their steeds against many, Merrily rode, the Danes their escort escorting, Ebbesen bidding a halt three bow shots from marshalled foe, Advancing alone half way to meet the Count with his Esquire, Sober thoughts in a flash threw his swains into silence, Sinews grew tense for a dash to the side of their chieftain, At the first sign of treachery from the Holsteiner, Which from his record they had good reason to dread.

„Ho—what, Sir Niels, is this I see!“ Cried out the Count real angrily, „Have you grown rich since last we met Enough to keep an army set? Perhaps you brought your every swain To kill or capture me—in vain — Look yonder—all those steel clad men Would kill or capture you again, Or have you come, at last awake, To court my wish and service take?“ „Sir Count!“ spoke Ebbesen the Bold, „As guesser you no records hold, For if you did, you'd staid away, And not been tempting fate to day. I bring but half my present band, Those and the rest with sword in hand, Will meet and kill you, when the right To do so leaves their honor bright, To day they are your guests, my Lord, As Denmark's sons, on your own word. As for the service I shall take, I am no mercenary rake, I'll serve my country, next its king; When Justice round his throne draws ring, For you such grace I do not recall, Your might through craft, by craft will fall, And I from choice, not fear, have come To bid you lead your army home. I stand fore you, one Danish knight, Commanding, not demanding, Right. A knighted warrior's duty is To see that Might do not go amiss, And though it be a deadly strife, To guard the weaker all his life, Hence, Count, withdraw, or you shall rue The day I threw my glove to you.“ And suiting action to his speech, His gauntlet flew to Gerard's reach, Who spurred it with a horrid laugh, And said: „Now hear your epitaph: „Hung in his mesne's highest tree— A silly dolt, that would not see — Your visit I will soon return, To morrow Brattingsborg shall burn.“ Then blanched the chieftain—hand on sword He spoke again: „Hear yet a word— A felon's death you vouchsafe me For fighting fair your tyrany — Then know where ever I you meet, In wold, on heath, on paved street, In gilded hall or sacristy, You'll yield a felon's life to me. To day my honor is your shield Unless you lists — I hold the field In spite of all your iron might.“ Then blanched the Count, he saw his plight „Enough!“ he said, „Your braggart bray Will scarcely sound another day.“ In silent rage he wheels around, Sir Niels augmented peace had found. (To be continued.)

Jndre Missions Sommermøde.

Fra „Kr. Dgbl's“ udsendte Korrespondent. (Fortfat fra Side 3.) Aftenmøde. Men der skulde jo holdes endnu et Møde i Dag — denne Gang i Industrikollegiets store Sal. Det gjorde mindre, at der kom en stærk Regnhøje nu. Salen var allerede da fyldt — paa Gulv som paa Galleri.

Pastor Chr. Sørensen, der som bekendt har været Præst i Nyborg, prædicated over Ordet: „Naar Talsmanden kommer, skal han overbevise Verden om Skyld, Retfærdighed og Dom o.s.v.“ Ordet anvendtes først over for Verdensmennesker. De har vel hver deres Overbevisning om disse Ting: Skyld, Retfærdighed og Dom, men det er en falsk Overbevisning. Naar Anden derimod kommer til et Ver-

densmenneske, overbeviser han det om, at deres Livs Skyld er deres Livs Bantro — og om, af Retfærdigheden er Guds Menen Jesus for retfærdig og uskyldig, saa at der nu er den rene Klædning til Skynderen. Og Anden overbeviser om Dom, fordi denne Verdens Hjerste er dømt. Du uomvendte Menneske skal da vide, at din Hjerste er dømt, du maa falde med ind under hans Dom. Og saaledes taler Anden, for at det skal lyde fra dig: Jeg vil ikke længer følge den dømt Hjerste, men slutte mig til de frigjorte ved Jesus. Derfor tro og erfær saa, hvor helligt det er at følge sin Overbevisning, naar den er sand. Kast den gamle Klædning, og især dig Kristi Retfærdighed, og kend dig saa som rymflet til at turde møde Gud. Og melb dig ud af Verden, den dømt Verden, ind til Herrens Hellighed.

Deretter anvendtes Ordet over for om Skyld, at der endnu i vor Tro er megen Bantro, f. Eks. i de tinesige Sager. Han vil stænke os alle Ting ved sin Søn, og funde vi ret tro, skulde vi se Guds Hærlighed. Vi kunde, om vi vilde, lade Anden overbevise os om Retfærdighed, at vi kan færdes ret, tage Gud og vor Frelser med i hele vort Liv og give vor Frihed hen til ham. Thi Jesus er gaaet til Hæderen, ikke for at fælde i Hæderens, men for med sin Magt hos Hæderen at hjælpe hvert Guds Barn.

Og Anden overbeviser dig om Verdens Hjerstes Dom. Lad da Verdens Hjerste være dømt, giv ham ikke en eneste Indrømmelse og gaa ikke paa Afford. Thi da Verdens Hjerste er dømt, saa ta han an dømmes af hvert lille Guds Barn. Hver Dag maa den Dom afsættes af dig. Dom indholder at sætte Stel. Saaledes skal der være et Stel i vort Liv over for Verden og Verdens Mennesker. Men Anden skal gøre det. Lad os da være lydhøre, lydig overfor Anden, ikke bedrøve Anden, men gaa i hans Ledebaand, og — efter Ordet — bede om Guds Naad.

Lenegrede Holstein - Holsteinborg prædicated til Slutning. Taleren forbandt Jesu Ord: „Du skal tilbede Herren, din Gud, og tjene ham alene“, med Ordet i 1. Joh. 5, 20: „Mine Børn, vogter eder for Afguder.“ Han maalede for sine Tilhørere de hyppigste Afguder, og hvorledes de har Magt over Mennesker: Uagtens, Druktskabens, Pengegerrighedens, Kirkeslæghedens, den hjemlige Hyggeslægheds Afguder — og endelig Hoomodets Afgud.

Anden Dags Møde.

Nyborg, 28. Juni. 3 Dag — Onsdag — var den store Fjendsdag ved Herrens Bord. Kirken var vel fyldt. Næsten alle var Nadergæster.

Prost Blume, Titjoh, holdt fra Prædicationen Striftetalen efter Jesajas Ord i 53, 6: „Vi for alle vild som Faar, vi vendte os hver sin Vej. Men Herren lod at vor Misgerning komme over ham.“

Taleren dvælede særligt ved, hvad vi som Guds Børn møder ved Naderverberdet. Ikke vore Misgerninger — dem har Jesus mødt. Men vi møder Jesus selv — i hans Røds og Blods Maaltid. Han vil der befæste Troen paa, at alle vore Misgerninger ere udslettede, vi skal aldrig møde dem mere. Da han vil styrke os til at tunge gaa — vi maa ikke staa stille — men gaa i Guds Vej — som Elias, der vandrede til Guds Bjerg. Dersom vi leve i Anden, da lader os ogsaa gaa frem i Anden, siger Apostlen. Han taler da om et, som vi Præster og Missionærer ret skal vide Mærke i: lad os ikke have Lyft til forfængelig Væ, saa at vi kaber hørerandre og bærer Avind mod hverandre. Ingen Avind eller Stinshage, fordi Folk synes bedre om en anden end om os. D, bed Herren fri dig derfor. Stal det saa end vare lang Tid, inden jeg naar Guds Bjerg, saa kommer jeg atter og atter til Maaltidet for at styrkes til at gaa.

3 Eftermiddag holdtes i Industrikollegiets Sal et privat Møde for Præster og Jndre-Missionærer. Her holdt Pastor Sørensen, København, Forsdrag om „Den frie Raad“. Foredraget fremtalte en livlig Forhandling, hvori deltog baade Præster og Missionærer. Om Aftenen var der Møde i Industrikollegiets Sal.

Gönderjylland

Haderslev. — Striken i Murererfaget er begyndt den 3. Juli, idet Murerarbejdet (omtrent 100) har neblagt Arbejdet for at støtte Haandlangernes Krav. Hvor vidt Striken vil blive af lang Varighed eller ikke, kan ikke forudses, skriver „Mm“. Foreløbig skal Mestrene ikke være tilbøjelige til at give efter for Arbejdernes Forlangender, fordi Lønningsspørgsmaalet altid er bleven ordnet til bestemte Tider, Foraar og Efteraar, og de finder det nu uberettiget, at der midt i Sæsonen formmes med nye Krav.

Paa Arbejdsmandenes Side skal der heller ikke være Lyft til Eftergivenhed, derfor ikke de arbejdsvillige faar Overhaand. Mange, især de, som er her fra Egnen, skal være utilfredse med Striken. De tjener gennemsnitlig 20 Mark om Ugen, og faar nu af Striketassen langt fra saa meget i Understøttelse, saa det betyder et ikke lille Tab. For en Mand med en stor Familie bliver det haardt nok at staa sig igennem, thi andet Arbejde maa eller kan han ikke paatage sig, da han skal møde 2 Gang daglig paa „Arbejderkontoret“ i Svendebjergmet i Gaastærsgade, for at det kan fastslaaes, at han ikke arbejder i Smug. Man faar i det hele det Indtryk, at en stor Part, om ikke den største, ikke gerne er gaaet med til Striken. De strikeshjerte er berømt uforknytte; de hævder, at der er Penge nok i Kassen, om det saa er for et helt Aar.

I Nig for 3. Partier vilde det jo være, om man nu i den travle Tid kunde komme til et Forlig snarest muligt. Her i vor ellers saa rolige By synes man paa begge Sider at være utilføjelige til en Lønningstæmp, som efter alt at dømme er paatvungen udenhens fra.

Fra anden Side hævdes, at Svendene kun har neblagt Arbejdet, fordi de ingen Haandlangere har, altsaa saaledes er tvungen detil.

Jels. — Lynnedslag — Jeldbrand. Under Tordenvejret Lørdag Morgen tidlig (1. Juli) — det stærkeste Uvejr, der har været i flere Aar — slog Lynet ned i Hennesdam hos Landmand Bruhn. Beskøffeshuset og den vedhægede Late nedbrændte til Grunden, medens en Tørvælde, som ligger noget fra de andre Bygninger, flaaedes. Desværre var Kærne i Stalden, hvad der er Skit og Brug her paa Egnen. Nogle af dem er bleven bedrøvede eller dræbt af Lynet, som slog ned i Stalden; de øvrige brændte levende — i alt en halv Snes Stifter. Ligeledes indebrændte alt Indboet. Ejeren, der er tilfjeldet hvidfra, ligger desværre et stort Tab, da han havde sine Kær lavt forstret, og hans Aaragsbetæning var særdeles god. Bygningerne er forfattede i Landbrandtassen, det øvrige i den saakaldte Taps Kasse.

I Grønnebel slog Lynet ned i en Telegrafstol udenfor Smedemester Beck's Stald. Lyntraalen sprang over i Stalden og dræbte Koen — Mandens eneste.

I Jels Skov slog Lynet ned i en Poppel tæt ved Gaardejer Jes Dalls Lade. Foruden Poppelens splintredes nogle Redstaber, som stod op til Læden.

I Mølbj (Ossenbad Sogn) dræbtes 2 Kæer, og i Sommersted dræbtes en Koe og en So tilhørende Gaardejer Lindorf. Koen stod paa Marken, Soen git omkring ved Gaarden.

Rødding. — Lynnedslag. Under et Tordenvejr for nylig, der tral hen over Vintrup og Omegn, blev ogsaa Vintrup Vinbunne ramt af en saakaldt tolv Lyntraale. Lynet ramte Vintrøsen, git ind i Hatten og rumstere der paa forskellige Steder uden dog at gøre synderlig Skade.

Et forfærdeligt Uvejr med Regnshyl, Lyn og Tordenbrag herstede her over Egnen hele Natten til Lørdag (1. Juli) helt til den hellige Morgen. Lyn fulgte paa Lyn og Stral paa Stral fra alle 4 Verdenshjørner. Brandilær saas baade fra Skydek og Skydek, men endnu forlyhder intet om, hvor det har brændt. Gram. — Tordenvejret. — Natten mellem Fredag og Lørdag har der her og i hele Omegnen været et ualmindelig stærkt Tordenvejr, især

mod det haardeste, vi har haft, siden 1879. (Natten i 1879 mellem den 2. og 3. August staar vistnok endnu i mange Folks Erindring.) Med Tordenvejret, der stod over Byen i en hel Time, fra 3-4 Lørdag Morgen, fulgte en ualmindelig stærk Regn, saa Vandet stød i Strømme paa Gaderne. En hel Del Haver har lidt under de stærke Regnshyl. Paa Markerne har Rugen lidt en Del og er staaet i Vej, men med det gode Tørvejr og Blæst ovenpaa er den ved at rejse sig igen. Efter alt at dømme har Uvejret heldigvis ikke forarsaget saa stor Skade som fra først af antaget. Hos Gaardejer Anders Schmidt i Gaastærsgade slog Lynet ned, og hele Gaarden nedbrændte i Løbet af ganske kort Tid. Hele Befolkningen og det meste af Indboet reddedes. Ved Femtiden i Gaar, Lørdag den 2. Juli, om Morgenen tral atter et Tordenvejr op ledt af stærke Regnshyl.

Nustrup. — Lynnedslag. — Under Uvejret Lørdag Morgen (1. Juli) slog Lynet to Gange ned hos Gaardmand Anders Hansen paa Nustrup Mark, den ene Gang i Storfænen den anden Gang i Læden. Helbigvis lykkedes det at slukke den af Lynet forarsagede Jldsl.

Paa Væst Mark slog Lynet ned i den forhen Chr. Tøftesen Holm tilhørende Ejendom, som nedbrændte.

Toflund. — Tordenvejret, som Natten mellem Fredag og Lørdag ved Toflunden kom fra Vest, bragte her paa Egnen megen Regn; den ene Tordenbølge efter den anden tral hen over Byen, og Regnen strømmede ned, saa Byens Gader saa ud som et Hav. Lynet slog ned i Telefonledningerne paa Banegaarden i Toflund og bragte en hel Del Forskyrrelse i alle Telefoneringsapparaterne i Byen. Byen og nærmeste Omegn slap denne Gang heldig.

Haderslev. — Striken. Mestrenes Svær paa Arbejdernes Krav om 38 Pg. i Timen fra 1. August og 40. Pg. fra 1. Maj er indløbet den 6. Juli. Det er et Afflag. I Haderslev forliger de strikende paa at faa de arbejdsvillige til at standse. Der meddeles, at i visse Kredse af Byen er Stemningen overfor de strikende mindre velvillig. Man kan ikke forstaa, at de gifte Arbejdere vil lade sig lede af yngre ugifte Mænd, som intet blivende Sted har, men rejser fra den ene Arbejdsplads til den anden, hvad en Arbejder med Familie ikke kan. Det hedder, at 25 Murerarbejdere har forladt Byen for at søge Arbejde andet Steds.

Bonsbæk. — Eftermæle. — Gaardejer Hans Chr. Wildfang i Væst er den 2. Juli afgaaet ved Døden i en Alder af næsten 80 Aar. — Den afdøde, der var en agtet og folkelig Mand, havde i sit Livsløb haft mange Tilslidshæder i Sognet, bl. a. som Kirkeældste og Synodemlem. — Desuden har han været Tilslidmand for Skoleforeningen og Vælgerforeningen. Wildfang var en stille og bramfri Mand, men ikke færrig, naar det gjaldt den danske Sags Fremme. Hans efterladte 6 Børn, hvoraf hans ældste Søn er bosat i Kongeriget, har den samme Kærlighed til vor nationale Sag, som deres nu Høvedgangne Fader. —

Haderslev. — Jordefærd. — Lørdag Eftermiddag den 6. Juli ved Hølsfemtiden ankom med Toget hvidfra Riget af den for nylig i Graasten afdøde Fru Marie Rasmussen af Flensborg. Den egretsarsværede Kirke, som stod i en Godsdoan, var dækket med et Væld af Kranse. Med samme Tog ankom hendes eneste Datter og Svigersøn, Bantdirektør Richter fra Flensborg, hendes Datterfens Domaneforpagter Richter, samt Datterdatter og dennes Mand, Professor Birchow af Berlin.

Udenfor paa Perronen holdt en Ligvogn, og i denne førtes den henføvede Rig til den nærliggende Gammel Haderslev Kirkegaard, hvor det jordefærdedes ved hendes forlangst afdøde Forsødes Side. Den afdøde Datterinde havde forlangst bestemt, at her vilde hun stedes til Hvile. Pastor Præst af Gammel Haderslev forrettede Jordepaaftælsen og bad en kort Bøn paa Lyft. Den lille Høstidelig overværedes kun af et Par Personer fra Byen, Folk, som havde kendt den høvedgang-

Kinesisk Boycott.

I Shanghai, Canton, Tientsin, Gantow og Reichowang begyndte i forrige Uge en Boycott af amerikanske Varer. I Spidien for den staaer kinesiske Laug, som især er stærke i Canton og Shanghai. Boycotten siges at være et Svær paa Amerikas Lov om Ubeluftelse af Kineerne. Den kinesiske Regering antages at ville modarbejde sine Underaatters Bestuening om at unblade at lobe amerikanske Artikler; men dens Magt er ikke stor.

Boycottingen af amerikanske Varer er nu i Gang, siger et Telegram fra Shanghai; men man er kommen overens om, at tidligere Kontrakter om Levering skal gælde, til deres Tid udløber. Umiddelbart nægter alle kinesiske Butikker at sælge amerikanske Produkter, deriblandt Staanbær og Ole. Alle højere og lavere Skoler har besluttet at afstaa alle amerikanske Bøger.

Høststudier i Canada.

Et Telegram fra Winnipeg, Man., af 20. Juli meddele, at Canadian Pacific - Banen har udsjædet en Bestuening om Høststudierne i de Egne, som den berører. Den er i det hele opmuntrende, og der ansøres kun saa Eksemplere paa alvorlig Skade. I forrige Uge var der paa Grund af Høden et stærkt Tordenvejr, ledsaget af Hagel, og Sæden nedfloges; men de Strætninger, som rantes, var ikke store. Høden styder Als og ser godt ud; dog er Stikken paa sine Steder forvøljet, da en stærk Barne fulgte paa et rigt Nedbør, og man er bange for, at Sæden kan lægge sig; men Farmerne tror, at den not rejser sig igen. Engene bugner af Græs, og der vil blive Overflod af Hø.

I Manitoba tror man, at Høden paa de fleste Steder ikke vil give mindre end 25 Bushels pr. Acre, hvilket betyder en samlet Avling paa 80 Millioner Bushels. En stor Arbejdsstyrke vil behøves under Indhøstningen, som maa begynde i Fjertningen af September. 30- til 40,000 Mand maa komme derop.

Et rødt Flag.

Et rødt Flag er et Tegns paa Fare den ganske Verden over; men Naturen har en anden Slags Fare-signaler. — Hvidubst, Rødt og andre Symptomter taler lige saa tydeligt som det røde Flag. De vidner om, at Blodet er urent. Dr. Peter's Kuritorenser Livsbevælsen fiktet og virksomt. Den sælges blot af specielle Agenter. Skriv til Dr. Peter Fahrsley & Sons Co., 112-118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Endnu lever her i Byen to gamle Kvinder, som har siddet paa Stolene i den end afdøde, og hvem hun i mange Aar stadig har staaet i Forbindelse med og taget sig af. Havde danske Folk her i Byen vidst, at Fru Marie Rasmussen, der i begge vore sidste Krige har øvet saa meget godt mod de danske Soldater, vilde der utvivlsomt have samlet sig stor Skare for saaledes at hylde den Danestinde, som af vor gamle Konge havde modtaget Guldmedaillen for sin opofrende Virksomhed. Nu foregit den før saa virksomme Kvinde Forsødet i stor Stikthed. Mærkeligt nok, at hun skulde sties til Hvile paa sin Føbedes Kirkegaard netop paa Føbedesdag, Mindebagen for tapper Fædrelandstærlighed.

Staf. — Udsødt Veteran. — Atter er en af Veteranerne fra Treaarstrigen gaaet bort, idet gamle Jens Jensen Petersen i Staf er bleven begravet paa Staf Kirkegaard. Gamle Petersen, som var 81 1/2 Aar gammel, er født i Staf og har i 5 Aar været dansk Soldat, deraf de 3 i Krigen. Han stod hos de Aarhus Dragoner, og blandt andet har han været med i Fægtningerne ved Rødding og Nørre Snebe. Petersen blev ikke saaret. Den gamle var ret til Rås, naar han kunde fortælle om sine Oplevelser i Treaarstrigen. Han efterlader sig sin Hustru, som er 80 Aar gammel. Det skal endnu bemærkes, at gamle Petersen altid ved Vælgene har gjort sin Pligt og vist, hvilken Stamme han tilhørte.